

Na rovníku (Hurá prší)

Míša Růžičková

Na rovníku v hustém lese, mládě na zádech si nese.
Uvřískaná opička, paviání samička.
Drží si ho jako klíště, aby nemusela příště,
hledat svoje mládětko, jak ztracené kuřátko.

R.: Hurá prší a je bláto a my všichni jdeme na to,
pořádně se vyválíme, že to stojí za to víme :/

Hadi se jim smějí z výšky, počítají pampelišky.
Zkouší vázat dračí smyčku, zavážou se na mašličku.
Hadi slečna má moc ráda, když si může srovnat záda.
Jsou to velcí kámoši, na sluníčku lenoší.

„Nosorožce vidím v dáli,
lenochodi jen se válí.
Hadi syčí , troubí slon.
Chobot má jak amplion
a nakonec opice, mluví v cizím jazyce“

R

Za lesem je velká louže, blátíčko tu pěkně klouže.
Válí se tu po břichu, lenochodi v kožichu.
Nosorožec Matýsek se venku v blátě válet nechce.
Nejradši má svoji vanu, vanu s vůní tulipánů.

R

Nosorožčí máma zuří, že ji dva malí lemuři
nanosili bláto domů, chce vyprášit kožich tomu,
kdo má drápky plné hlíny, kdo jí zašpinil peřiny,
kdo se jenom přiblíží k umytému talíři.

R